

ζήτων ἐπὶ πολὺν χρόνον νῆσον τινα μαγικὴν, ἥτις ἐνεφαίνετο κατὰ καιροὺς μεταξὺ τῶν νήσων Aneadn καὶ Vpiland καὶ πάλιν ἠφανίζετο.

— Τῷ 1835, Σεπ. 20 οἱ κάτοικοι τῶν πεδιάδων τῆς Αὐγαῆ ἐν Ἀγγλίᾳ παρετήρησαν ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἀκόλουθον περίεργον καὶ παράδοξον φαινόμενον. Περὶ τὰς 5 ὥρας M. M. παρετήρησαν ἐπὶ τοῦ νεφελώδους οὐρανοῦ πολυάριθμον Ἰπτεῶν σῶμα, ζιφῆων καὶ ἐν στολῇ ὁμοία οἱ ἅποιοι ἔκαμον διαφόρους θραυτικὰς ἐλίξεις, βαδίζοντες κατὰ στοίχους ἀνὰ πέντε, καὶ μετασχηματισθέντες ἔπειτα εἰς δύο κατα στοίχον ζυγούς.

— Περιηγηταὶ ἐπιστήμονες διηγούνται πολλὰ ταῦτα αὐτὰ φαινόμενα· αὐτῶ τις ἐν τῇ κορυφῇ τῶν Πιρηνίων εὐρισκόμενος παρετήρησεν, ὅτι ἡ σκιά αὐτοῦ καὶ τῶν δύο ἀκολουθῶν του ἀπεικονίσθησαν ἐπὶ νέφους εἰς μικρὰν ἀπ' αὐτῶν κειμένου ἀπόστασιν τοσοῦτον δι' ἀκροριμένως καὶ ἀκριβῶς, ὥστε ἐνόμιζεν, ὅτι οἱ αὐτοὶ εὐρίσκοντο ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ εἰς δύο διαφόρους θέσεις. Παραδόξως δὲ πῶς τὰ ἀπεικονίσματα ταῦτα περιηχλοῦντο ὑπὸ τινος κύκλου φωτεινοῦ ζωηροτάτων καὶ λαμπρῶν χρωμάτων. Τὸ δὲ φαινόμενον τοῦτο ἐκάλεσον ἀποθέωσιν τῶν Περιηγητῶν.

Τὴν 29 Μαρτίου τοῦ 1629 παρετήρησαν οἱ κάτοικοι τῆς Ρώμης πέντε Ἡλίους, καὶ ἐν Βαυαρίᾳ τὴν 12 Μαΐου τοῦ 1837 παρεστάθη ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ πολλὰς ὥρας διαρκέσαν ὥρατον καὶ σπάνιον φαινόμενον· διότι συγχρόνως ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸ στερέωμα πολλοὶ Ἡλιοι.

Τὰ φαινόμενα ταῦτα προέχονται ἐκ τῆς ἀνακαλάσεως, ὡς βεβαιουῦσιν οἱ φυσιολόγοι. Θ. Τ.

ΣΜΥΡΝΑΪΔΕΣ.

Περίελθε τὰς συνοικίας τῶν ἐν Σμύρῃ Γραικῶν, ἐπισκέψου τὰς οἰκίας αὐτῶν, μάλιστα τῶν τῆς μεσαιᾶς καὶ τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ὑπάγε εἰς τοὺς περιπάτους, τὰ γωρία, τὰς πανηγυρεῖς θέλει παρατηρήσει πρὸς τοὺς ἄλλοις πολλὰς ὁπωσούν καὶ λογίας, σεμνάς, ὠραίας ἢ εὐειδεῖς καὶ ἑλυστικὰς καὶ ευκόσμους κόρας, μικρὰς καὶ μεγάλας ἡλικίας, διαμενούσας ἀγάμους. Ἐὰν δὲ ἐρωτήσης τὰ αἷτια τῆς σιπηρᾶς ταύτης ἀγορίας, ἐξ ἧς ζημιώνεται πολὺ καὶ βλάπτεται μεγάλως ἢ ἀξιώλογος τῶν Σμυρναίων κοινότης, εὐρίσκει περὶ τοῦ οὐκυριώτερον τὰ εφεξῆς.

1. Πολυτέλειαν ἀσύμμετρον. Αἱ Σμυρναῖδες ἔχουσι πολλὰ προτερήματα περὶ τὴν οἰκονομίαν καὶ συζυγίαν αὐσὰ καθάρρι. εὐτακτοὶ, φίλοι, φίλα νῆδροι, περιποιητικοὶ, φιλότιμοι. Αἱ πλείετα ἕμως κατὰ δυστυχίαν ὑπεραγαπῶσαι τὸν καλλωπισμὸν τοῦ ἰδίου σώματος καὶ τοῦ οἴκου καὶ τῶν τέχνων, καὶ τὴν ἠδυσπάθειαν τῆς τραπέζης, τῶν συναναστροφῶν, ἐξοκέλλουσιν οὕτως εἰς πολυτέλειαν ἀσύμμετρον καὶ ἄλλα ἐνίστε κακὰ, ἐξ ὧν

εὐκράττονται καὶ δυστυχουσιν αἱ οἰκογένειαι, ἐμποδιζόμεναι καὶ τῶν γάμων.

2. Ὁ ὑπέριμετρος προικισμὸς Πολλοὶ ἄνδρες ἐπίετα γαμοὶ καὶ τὴν ἔχοντες ἔργον σταθερὸν καὶ καλὴν ὑγείαν καὶ κατάστασιν ἀποαρῶσαν, ἵνα θρέψωσιν οἰκογένειαν, ζητοῦσι μεγάλας προίκας, ἵνα δαπανῶσι πλείετα μετὰ τὸν γάμον, ἀναβάλλοντες αὐτὸν ἀνοήτως διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ματαίας ἐπιδείξεως τῶν περιττῶν πραγμάτων καὶ λησμονῶντες, ὅτι ὁ συνετός καὶ ἀξίος ἀνὴρ νυμφεύεται γυναῖκα καὶ ὄχι προίκαν, καὶ ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ ἀπεικονισμένη γυνὴ σώζει καὶ αὐξάνει τὸν οἶκον, οὐτὰ μᾶλλον φιλάνθρωπος, φιλικὸς καὶ φιλότεκνος.

3. Ἡ ἀλόγιστος φιλοπατρία τῶν Σμυρναίων. Αἱ νύμφαι τῆς Σμύρνης δέχονται προθύμως γαμβρούς ξένους, ἔστω καὶ μὴ πλουσίους ἢ ὠραίους, ἐὰν μόνον ἦναι ἀνθρώποι εὐπολιτικοὶ ὁπωσούν καὶ ἀξιοὶ καὶ ὑγιοὶ, ὑποσχόμενοι καὶ νὰ κατασταθῶσιν ἐν Σμύρῃ, ὡς σταθεροὶ κάτοικοι, ἐπειδὴ αἱ Σμυρναῖδες ἀγαπῶσι τὴν Σμύρνην καὶ ὄχι ἄλλον τόπον τῆς Ἰωνίας, ἢ τῆς λοιπῆς Μικρασίας, μὴ ἐνθυμούμεναι τὴν κοινὴν παρομιμίαν τὴν λέγουσαν, ὅ ἐν φυλακῇ γεννηθεὶς τὴν φυλακὴν ἀναζητεῖ, καὶ ὅτι ἡ Ἑλληνὶς δὲν ἔχει πατρίδα μόνον τὴν Σμύρνην, ἀλλὰ καὶ τὴν Πέργαμον, φερρεῖν, καὶ τὴν Προῦσαν καὶ τὴν Ἀττάλειαν καὶ τὴν Ἄγκυραν καὶ τὴν Καισάρειαν καὶ Ταρσὸν καὶ Κύπρον καὶ οὓς ἄλλους τόπους τῶν ὁμογενῶν.

4. Ἡ νέκρωσις τῆς ἐν Σμύρῃ ἐμπορίας καὶ βιομηχανίας καὶ ἄλλα παρελθόντα κακὰ. Ἡ μεγάλου πόλις Σμύρνη ἔχει πάντοτε πολλὴν ἐμπορίαν καὶ βιομηχανίαν, ἀλλ' ἡ πτώχευσις τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐξανομένη καὶ οἱ ἐμπόρημοι καὶ ἡ πρόσδος τῆς ἐυρωπαϊκῆς βιομηχανίας ὀλιγόστευσαν ἐπαισθητῶς τὸν πλοῦτον καὶ τοὺς πόρους τῆς Σμύρνης. Οὕτως ἢ ἄλλως ὅμως ἡ Σμύρνη ἔχει πάντοτε πολλὴν ἐμπορίαν καὶ βιομηχανίαν, ὡς οὐσα τὸ κυριώτερον τῆς Μικρασίας ἐμπορεῖον πρὸς τὴν Εὐρώπην. Καὶ εἶναι βέβαιον, ὅτι ἡ Σμύρνη ἔχει σήμερον περισσότερον λαὸν χριστιανικόν, παρ' ὅσον εἶχε πρὸ 30 - 40 ἐτῶν.

Ἐπειδὴ δὲ καμμία ἐπιδημικὴ ἢ ἐνδημικὴ νόσος δὲν ζημιώνει τόσοσ τοὺς λαοὺς, ὅσων ἡ ἀγορία, εἶναι χρεῖα, ὡ φίλοι Σμυρναῖται, καὶ χρεῖα κατεπίγουσα, νὰ σκεφθῶμεν ἐμβριθῶς καὶ συντόμως περὶ τῆς δυνατῆς θεσπείας αὐτοῦ τοῦ μεγάλου κακοῦ. Προτείνομεν λοιπόν.

1. Ἐπειδὴ αἱ Σμυρναῖδες, γρομματαζόμεναι τώρα ὀλίγον κατ' εὐτυχίαν, δύναται νὰ διακρίνωσι τὸ καλὸν ἀπὸ τὸ κακόν, συμφέρει νὰ μὴ λησμονῶνται ποτὲ τὰ τρία ταῦτα ῥήματα τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων. Τὸ δι' ὀλίγον γινόμενον μᾶτην διὰ πολλῶν. Δαπανώμενος ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, ὀλίγος ἐσθ' ἢ δεῖ. Ἐλοῦ βίον τὸν ἀριστοῦ, ἢ δὲν δὲ αὐτὸν ἢ συνήθεια ποιήσει. Ἡ πολυτέλεια ἐρᾶσμαια κυρία, βλάπτει πολὺ ὄχι μόνον τὸ πουργίον καὶ τὴν τύχην τοῦ οἴκου, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑγείαν τοῦ νοσοῦ καὶ τοῦ σώματος καὶ τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν χρηστέτην τῶν τέκνων ἀνατροφῆν, ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὴν κοινότητα, ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ πολυτέλεια. Ἐπομένως αὐτὴ σὰ; ἀσχημίζει καὶ σὰς ζημιώνει πολὺ. Ἀγαπήσατε λοιπόν ἀντὶ τῆς πολυτελείας τὴν ὀλιγόρκειαν, τὴν οἰκονομίαν, τὴν λιτότητα, τὴν σωφροσύνην κατὰ τὰς παραγγελίας

τῶν σοφῶν καὶ τὰ ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὰ ἐγερε καὶ σεῖς ἀγαθὴν τύχην καὶ χαρὰν κατὰ πάντα τὸν βίον καὶ τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀγαθὰ καὶ εὐτυχῆ τέκνα. Πρὸς δὲ τὴν ἀναγκαίαν ταύτην ἦθοποίησιν, καὶ τὰ ἐκ ταύτης παρεπόμενα ἀγαθὰ εἰς τὸ ἔτος αποτελεσματὰ αἱ Σμυρναῖδες, καθὼς καὶ αἱ ἄλλαι Ἑλληνίδες, χρειάζονται καλὰ Ἑλληνικὰ καὶ κατήχησιν στερεὰν καὶ ἱστορίαν ἐθνικὴν καὶ ἄλλα ὠφέλιμα εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ οἴκου καὶ τὴν γέννησιν καὶ ἀνατροφὴν τῶν τέκνων, ὅχι Γαλλικὰ καὶ ξενοστολιθία καὶ σφουζιματα τῆς μέσης φθισιοφθορά, καὶ ἀργολογίας, ἀσέμνου, καὶ ἄλλα τοιαῦτα κακὰ, τὰ ὅποια καταδικάζουσι τώρα καὶ αὐτοὶ οἱ ἐφευρεταὶ αὐτῶν Γάλλοι καὶ Ἰταλοὶ καὶ οἱ διεσθαρμένοι τῆς γηραιᾶς Ἑυρώπης λαοί.

2. Συμβουλευόμεν τοὺς ἄνδρας νὰ μὴ παζαρεύωσιν τὴν γαμὸν, ἀλλὰ νὰ ἱτοιμαζώσιν τὰ πάντα τοῦ οἴκου εἰς οἰκίῳν μέσων. Τοῦτο ἄς συμβουλευώσιν καὶ οἱ Πνευματικοὶ καὶ οἱ διδάσκαλοι καὶ πάντες οἱ φρόνιμοι, διὰ τὸ συμφέρον τῆς κοινωρίας. Περὶ τούτου ῥηθῆναι λέγομεν καὶ ἄλλοτε τὰ δέοντα.

3. Συμβουλευόμεν καὶ τὰς Σμυρναῖδας, νὰ μετακίβζονται προθύμως εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Μικρασίας, ὅπου εὐρίσκουσι τύχην τινα καὶ τιμὴν, ἵνα ὠφελοῦσαι ἑαυτὰς, συμφελοῦσι καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν ὁμογενῶν αὐτῶν τοῦ τόπου, ὃ ὅποιος ἐκπαλοὶ τρέφει καὶ πλουτίζει τὸ ἔθνος, εἰσάγουσαι κατ' ὀλίγον κοινωνικότερα ἦθη καὶ ἐπιμέλειαν τῆς γλώσσης καὶ τῶν ἀναγκαίων μαθησέων.

4. Συμβουλευόμεν καὶ τοὺς προκριτοτέρους καὶ νακρονεστέρους τῶν ἡμετέρων ἐνταῦθα νὰ ἐπιμελῶνται μετὰ τῶν κοινῶν καὶ τῆς Γραικικῆν βιομηχανίαν, γεωπονίαν καὶ ποιμαντικὴν, διότι τοῦ λοιποῦ οἱ πόροι οὗτοι μόνον λείπονται εἰς τὸν τόπον, τούτου, ἐν οἷς ἐπεπλάσεν ὑπερμέτρως ἡ εὐρωπαϊκὴ πολυτέλεια καὶ εἰσαγωγὴ τῶν ξένων τεχνητῶν προϊόντων. **Ι.Γ.Α.**

ΣΙΛΛΑ.

Ἐν Λυκαονίᾳ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὡς 2 ὥρες ἀπο Ἰκονίου πρὸς τὸ δυτικὸβόρειον ὑπάρχει τις ἀποικία Λυκαονικὴ, εὐανδροῦσα καὶ ὁπωσοῦν ἀκμάζουσα διὰ τῆς ἐμπορίας, τῆς γεωπονίας καὶ τῶν γραμμάτων, ἡ Σίλλα, πολίγνη εὐθετος καὶ ὠραία, περρέγουσα ὑπὲρ τὰς 600 οἰκογενεῖς χριστιανῶν ὀρθοδόξων, οἵτινες μετὰ τῆς γλώσσης διασώζουσι καὶ πολλὰ ἄλλα ἦθη καὶ τὴν φιλοπονίαν καὶ ἄλλα προτερήματα τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος. Ἡ κατὰ τὸ 1815 ἐκδοθεῖσα ἐν Βυζαντίῳ διὰ τῆς Ἑπιγραφίας τοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου, τοῦ πρώην Ἰκονίου καὶ ἔπειτα Ἀδριανουπόλεως μητροπολίτου, λέγει, (καὶ τοῦτο ἴσως ἐκ παραδόσεως τῶν Ἰκονιῶν), ὅτι ὁ γνωστός τοῦ Ἰκονίου Σουλτάνος Ἀλαδίνος κτίζων τὸ σωζόμενον ἐν τῇ πόλει ταύτῃ προσκύνημα, ἔφερον ἀπύκτους ἐκ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Λατ

κωνίας, ὡς 30,000 οἰκογενεῖς, ἐκ τῶν ὁποίων ἐτοποθετήσεν ἑπτὰ μόνας οἰκογενεῖας εἰς τὴν Σίλλαν διὰ περιποίησιν τοῦ αὐτοῦ ὑπάρχοντος μέχρι νῦν παλοιοῦ καὶ λαμπροῦ ναοῦ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, παραχωρήσας αὐταῖς καὶ προνόμιον ἀτελείας καὶ ἀσυδοσίας, τὸ ὅποιον ὅμως δὲν φυλάττεται σήμερον. Ἡ δὲ πρᾶξις αὕτη τοῦ Ἀλαδίνου ἀποδίδεται εἰς θαῦμα τοῦ χριστιανικοῦ νοῦ, τὸ ὅποιον ἔκαμε πολλὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸν μουσουλμάνον Ἡγεμόνα.

Φαίνεται λοιπὸν, ὅτι αἱ πρῶται ὀλίγαι οἰκογένειαι Λυκαονικαὶ τῆς Σίλλας ηἰξήθησαν διὰ χρόνου εἰς τὸν νῦν πληθυσμὸν, ὃ ὅποιος ἦτο πρό τιμῶν ἐτῶν μεγαλήτερος, καθὼς ἦσαν εἰς καλῆτέραν κατάστασιν καὶ τὰ ἐν Σίλλᾳ ὑπάρχοντα σχολεῖα.

Ἀλλὰ πῶς ἠδυνήθη ὁ Ἀλαδίνος, μὴ ἐξουσιάζων τὴν Πελοπόννησον, νὰ μετακομίτῃ ἐκεῖθεν τισοῦτον λαὸν χριστιανικὸν εἰς τὰ μέσα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καὶ τι ἀπέγινεν αὐτὸς ὁ λαὸς, τοῦτο μένει ἀνεξήγητον. Ἡμεῖς ἐν ἄλλειψι ἄλλων βεβαιωτέρων ἢ πιθανωτέρων πληροφοριῶν ὑποθέτομεν, ὅτι οἱ Λυκαονικοὶ οὗτοι ἀπικισμοὶ εἰς τὴν Λυκαονίαν, ἐὰν δὲν ἦναι παλιότεροι, πιθανῶς ἐγένοντο κατὰ τοὺς χρόνους τῶν φραγκικῶν ἐπιδρομῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ μετὰ τὴν ἀποδιῶξιν τῶν Φράγγων ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅτε, ὡς γνωστόν, μετώκησαν πολλοὶ Πελοποννησιοὶ καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἑώρας. Οὕτως ἢ ἄλλως τὸ Ἰκόνιον ἔχει σήμερον μόλις 300 οἰκογενεῖς Γραικικᾶς. τῶν ὁποίων αἱ πλεῖσται ἔχουσιν τὴν γλῶσσαν. Πρὸς ἀνατολὰς ὅμως τοῦ Ἰκονίου πολλοὶ τόποι τῆς Λυκαονίας, κατοικοῦμενοι ἰσχυρῶς ὑπὸ Χριστιανῶν καὶ Ὀθωμανῶν, διατηροῦσιν, ὡς καὶ οἱ Σιλλαιοὶ, τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ὁπωσοῦν διεσθαρμένην, καὶ ἀναρθρον, ὡς λέγει περὶ τῶν Σιλλαιῶν ὁ ῥηθεὶς Κύριλλος. Οἱ Λυκαονεὺς χριστιανοὶ λέγουσι τύραν τὴν θύραν, οἶκον τὸ παρ' ἄλλοις ξένοις σπητῆ, ἐστίαν, ὄρω, κρούω, ἔδραμε, ἵππος, κτλ.

Τὸνμα τὰς Σίλλας φαίνεται παλαιὸν Ἑλληνικόν, διότι ὑπᾶρχε τὸ παλαιὸν Σίλειον, πόλις ἢ πολιτγὴ τῆς Παμφυλίας καὶ Σιλλυός, ἄλλη πολίγνη τῆς Ἰωνίας παρὰ Σμύρνην καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Σίλις ἐλέγετο καὶ ὁ διαρρέων τὸ Τουρσίον (Γρεβίζον) ἐν Δαλματία ποταμὸς, ὃ νῦν λεγόμενος Σίλις, ὁμωνύμως τῆς Λυκαονικῆς πόλεως, περὶ ἧς ἐ ὁ λόγος. Σίλλι καὶ σίλι ἐλέγετο καὶ φυτὸν τι, τὸ καὶ ἄλλως ὀικινον καὶ κίκι, ἐξ οὗ νῦν ἐξάγεται τὸ καθαρτικὸν κικέλιον, καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τούτου ἐγένετο τὰ εἰρημένα τοπικὰ ὀνόματα, ἐὰν ὅχι ἀπὸ τοῦ ἰλέειν, εἰλέειν, σιλέειν, τὸ περιβλέπειν, ὡς λέγουσι νῦν ἐν Πελοποννήσῳ Περιθώρα χωρία τινὰ, ἀναμφιβόλως ἐκ τοῦ περιθεωρεῖν. Ὅπως ἂν ἔχωσι τὰ περὶ τῆς ἐτυμολογίας τοῦ ὀνόματος, ὁ Κύριλλος μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι ἡ Σίλλα ἐκατακίετο ὑπὸ ἀσκητῶν,